

GRINTA!

VOOR DE AC

JAARGANG 12 | NR 68
JULI-AUG 2018 | 5,75 EUR

15 PAAR
HANDSCHOENEN
GETEST

IN HET WIEL BIJ
KARL VANNIEUWERKE

+ 16 BLZ. EXTRA

La Gazette du
de TOUR
France

VOETBAL & KOERS

3 BUDGETVRIENDELIJKE KLIMFIETSEN GETEST
FIETSEN IN **RUSLAND** | **WIN** EEN LAZER BULLET
TOERISME MORVAN | VENDÉE | TANNHEIMERTAL

WWW.GRINTA.BE

betapress

0 1868

8 710966 212394

VIJFTIG TINTEN GROEN

Om de drie budgetvriendelijke racefietsen op hun klim- en daalcapaciteiten te beoordelen trokken we naar de Morvan, een onbekende streek iets ten westen van Dijon. Dat de Morvan zo onbekend is onder fietsers is lastig te begrijpen want je vindt er een omgeving die iets pittiger is dan de Ardennen, maar nog véél rustiger...

► TEKST BART DE SCHAMPHELEIRE ► FOTO'S MICHAËL SALENS

< De klimmetjes zijn nooit echt steil of heel lang, maar het stijgingspercentage is nooit constant en dat maakt het lastig.

< De meeste dorpjes in de Morvan sterven stilletjes aan uit.

WAAR IS IEDEREEN?

In La Petite-Verrière baten Lidewij en Stan Van den Brûle al ruim twintig jaar Auberge de la Chaloire uit en verzetten ze hemel en aarde om de Morvan als fietsregio bij de toeristen te promoten. “Want de mogelijkheden zijn hier eindeloos en de rust overweldigend. Je kan hier uren fietsen zonder een auto tegen te komen”, meldt de Nederlander Dik die al dertig jaar met Stan en Lidewij bevriend is en na talloze fietsvakanties in de Morvan de streek als zijn broekzak kent. Hij heeft er al een rondje van zestig kilometer op zitten en zal mij en fotograaf Michaël na de heenreis op sleeptouw nemen voor een ritje van veertig kilometer, kwestie van de beentjes even los te rijden.

“Over de Mont Dront, langs Anost en Bussy fietsen we op vijftig kilometer tijd ruim duizend hoogtemeters bij mekaar.”

Vanuit het onooglijke La Petite Verrière (jawel, La Grande Verrière bestaat ook en ligt een kilometer of acht verderop) rijden we een rondje van veertig kilometer met 850 hoogtemeters. Corcelles, Arleuf, La Bise en La Celle-en-Morvan zijn de enige dorpjes waar we doorheen fietsen, al blijken ze allemaal meer dood dan levend. Enkel in Arleuf treffen we een paar levende zielen aan die zich vanuit de omgeving naar de enige supermarkt van de streek hebben verplaatst. Nagenoeg de hele tijd rijden we over éénvaks asphaltweggetjes van prima kwaliteit, slechts af en toe ligt er wat zand of grind op het ruwe wegdek dat flink wat rolweerstand geeft. De percentages zijn gematigd zodat je bergop en bergaf nooit in de problemen komt, al moet je er wel je verstand bij houden en weten wat je kan. De stijgingspercentages van de hellingen zijn immers nooit constant zodat er flink geschakeld moet worden en telkens je denkt ‘dit bultje red ik net op het buitenblad’, blijkt de top toch iets verder te liggen en moet je alsnog naar de kleine plaat. De afdaling door de kronkelende Gorge de la Canche is mooi, op de grotere weg richting La Celle-en-Morvan blijft de verkeersdrukke heel on-Europees aanvoelen.

KLEIN NEDERLAND

Opmerkelijke vaststelling: meer dan de helft van de wagens die we in het straatbeeld spotten dragen een Nederlandse nummerplaat. Blijkt dat de Morvan met een ernstige ontvolking kampt (de jeugd ontvlucht het platteland, op zoek naar werk en kicks in de stad) en dat Nederlandse makelaars daar slim op inspelen door de leegstaande panden als tweede verblijven te promoten in Nederland. 's Avonds blader ik nog wat in toeristische folders en ontdek dat Bibracte één van de toeristische toppers uit de streek is. De restanten van een tweeduizend jaar oud Gallisch dorp zijn opgenomen in de categorie ‘Grand Site de France’. In Autun – de enige stad die naam waardig in de Morvan – kan je zeven toeristische toppers bezoeken met onder andere een antiek openluchttheater van liefst 148 meter diameter dat plaats bood aan twintigduizend toeschouwers. Tussen dat alles vind je in de Morvan ruim tweeduizend kilometer mountainbikepaden, een hele reeks fietsroutes op de weg en onnoemelijk veel wandelpaden waarop je verdwaalt voor je er erg in hebt.

EERST HET GROOT MES, DAN AAN TAFEL

De volgende ochtend gaan we op weg voor een ronde van een kilometer of honderd en al snel begrijp ik waarom je de Morvan best niet onvoorbereid in trekt. Omwille van de onophoudelijke opeenvolging van kleine valleien en heuvelruggen lijkt alles hier verduiveld goed op mekaar. En omdat de weggetjes alle richtingen uit kronkelen, ben je in geen tijd gedesoriënteerd. Voeg daar nog het constante klimmen en dalen aan toe en je bent al snel een vogel voor de kat. Dik kent gelukkig wel de weg en in het bovenste gedeelte van onze route maken we flink wat hoogtemeters. Over de Mont Dront, langs Anost en Bussy fietsen we op vijftig kilometer tijd ruim duizend hoogtemeters bij mekaar zodat we in een folk-cafeetje in Arleuf (meteen ook het enige café dat geopend is) een dubbele espresso scoren. In de tweede helft van de route passeren we aan het Bibracte park en halen we het groot mes boven om flink vaart te maken tussen de glooiende weiden. Na Saint-Léger-sous-Beuvray trekt het landschap richting La Grande-Verrière helemaal open en heeft de wind vrij spel.

Nadat we in de late namiddag in de buurt van Cussy-en-Morvan de vergelijkingsstest van de drie budgetvriendelijke klimfietsen fotograferen, schuiven we 's avonds samen met Stan en Lidewij en Dik en diens vrouw Gerda de beentjes onder tafel. Stan tovert een paar streekgerechten uit zijn koksmuts en de uitbaters van de Auberge de la Chaloire houden de deur vanavond dicht zodat ze met ons mee kunnen tafelen. Ze runnen het hotel met hun tweetjes, maar de boog kan niet altijd gespannen staan.

GAS GEVEN!

Op de ochtend van de derde dag van ons blitzbezoek aan de Morvan willen we in het wiel van Dik nog snel wat kilometers maken om daarna de terugreis aan te vatten. Deze keer neemt Dik ons mee voor een zestig kilometer lange ronde oostwaarts waarbij we in een grote lus rond Dracy-Saint-Loup fietsen. We krijgen een heel ander beeld van de Morvan want we maken een pak minder hoogtemeters en rijden op bredere wegen langs een eindeloze reeks meren, vijvers en plassen. Met de zon hoog aan de hemel trekt Dik stevig van leer en als we nog een paar keer van hem overnemen inspireert dat de Nederlander (57 jaar, begin mei al bijna zeventuizend fietskilometers op de teller!) om er nog wat extra Watts uit te persen. Zodat we met een gemiddelde

van ruim 31 kilometer per uur en de tong tussen onze spaken terug bij de Auberge de la Chaloire uitkomen. Lidewij is aan het fietsen met Gerda, Stan is net terug van de boodschappen in Autun want vanaf deze namiddag moet het hotel weer op volle toeren draaien. Na nog een lekkere pastamaaltijd kunnen we aan de terugrit naar België beginnen.

“De rust is de grootste troef van de Morvan want je rijdt hier in alle veiligheid je kilometers en hoogtemeters bij mekaar.”

Zo spectaculair als de Alpen of de Pyreneeën is de Morvan als fietsstreek uiteraard niet, het is en blijft immers een middegebergte. Qua fietsbeleving valt de regio goed te vergelijken met de Ardennen, al zijn de wegen van een betere kwaliteit en is de streek nog tien keer rustiger dan de meest verlaten uithoek

van de Ardennen. En die rust is precies de grootste troef van de Morvan want je rijdt hier in alle veiligheid je kilometers en hoogtemeters bij mekaar in een decor dat baadt in vijftig tinten groen. Het wegennet is ook zo uitgebreid dat je op een kleine oppervlakte toch veel kilometers en hoogtemeters kunt fietsen. Weet wel dat je hier echt voor het fietsen en de rust moet komen want in de bijna uitgestorven dorpjes valt verder weinig te beleven. Wie op doorreis naar het Zuiden, de Alpen of de Pyreneeën een paar dagen in de Morvan wil doorbrengen, moet er rekening mee houden dat je vanaf Dijon toch nog anderhalf uur van de noord-zuid route af moet om over secundaire wegen in La Petite-Verrière te belanden. Dus beter een dagje langer blijven dan om die inspanning maximaal te laten renderen! ■

Alle info over hotel Auberge de la Chaloire vind je hier.
www.auberge-de-la-chaloire.com

